

NEZAVISNI KULTURNO-PROSVJETNI I INFORMATIVNI LIST

Predplaća Godišnja . . . Din 72—
Mjesечно . . . Din 6—
Troj mjesecna . . . Din 18—

Uredništvo i uprava: Vojvode Stipe Obala 7

ISLAMSKI GLAS
MUSLIMSKES WOCHENSCHLIFT
HERZOGTUMS MUSLIMANE

Izlazi svakog petka

God. I. Pretpisati za inostranstvo
Godište Din 120—

13. decembra 1935. Sarajevo 16. ramaza 1354

Rukopisi se primaju do
utorka o podne

Br. 11.

Naš cilj

Čovjek u životu traži da njegova djela urode nekim uspjehom i da od ovog rada polaze plodove. Ali da to čovjek mogne postignuti, treba da bude svjestan cilja komu mora da služi i svoga zadatka koji mu je Sve-mogući Allah u životu postavio. Čovjek da postigne taj uspjeh mora da sledi izvršeni pravac, koji će ga dovesti do tog uspjeha i ispunjenja njegovog zadatka. Sveomoguć Allah nam u Kur'anu (Poglavlje En'ain; 160—165) kaže:

«Ko je učinio dobro, čeka ga deseterostruka nagrada. Ko je učinio zlo i grijech čeka penja grijecha i kažnjen i nikome se ništa najmanje neće na-silja učiniti. — Reci: Moj me je Go-spodar uputio na pravi put. To je prava i istinska vjera Ibrahimova, koji je obitavao jednog Boga i nije bio idolopokornik. — Reci: Moja molitva, moja pokora (moje žrtve, moje hodo-bašće) moj život i moja smrt sve to pripada Bogu Stvoritelju svjetova. — On nema druga. Naređeno mi je to. Ja sam pravi musliman. — Reci: Zar je za svim Allahom tražiti drugog Boga, a On je Gospodar svega što po-stoji. Kogod što zaradi to je njegovo. Niko neće tuđeg tovara i tereta na-siti. Vi čete se zatim Bogu povratiti. On će vas obavijestiti o onome u čemu se i miće složiti. — On je onaj koji vas je učinio gospodarinom na zemlji i po položaju jedne iznad drugih uz-dignuo da vas tako iskaku u onome što vam je dato. Bez sumnje tvoj Go-spodar bori kažnjava. On oprašta i milostivo je».

salam, taj veliki Božji Pravač, ud nas da u prvom redu činimo dobra djela i kaže da će ta dobra djela biti nagradena deseterostrukom nagra-dom. Čovjek se mora starati za to, je dobro i mora se klonuti opakosti i nevaljalština. Svaki koji učin kakvo zlo djelo pretrpiće i odgovarajuću kaznu. Kao vidimo, Kur'an nas upu-đuje da činimo dobra djela, a najma-nja nagrada za učinjeno dobro je de-seterostruka, dok se kaže, u nekim hadisima, da će ta nagrada biti i se-damstotin puta veća od učinjenog do-bra djela i kaže im da će ta dobra djela za sobom donijeti i nagradu. Ali kako je On milostiv za hrđava djela On kažnjava samo onako i on-liko koliko je težina hrđavog i ne-valjalog djela.

Da bismo mogli činiti dobra djela i kloniti se nevaljih djela Bog nam je postavio Svoj veliki Pravac kojim moramo alijediti. Reci, moj me je Go-spodar uputio na pravi put. Bog ni je ostavio čovjeka bez uputa, poslao mu je Poslanika, i knuğu koja će ga voditi stazom istine i pasci, i poka-zivati mu pravac kojim se dolazi do spasenja. Sveomoguć Allah je od prvih početaka čovjeku postavio pra-vac koga on treba slediti i od ko-ga ne smije odstupiti. Zato nam se kaže, da je Isam vjera koja je Ibra-himov i ispostojiti i ućio ljude ka-ko će vjerovati. Ibrahim je ućio je one osnovne principe vjere, koji upu-đuju čovjeka da se u svemu obdrža na Boga i da sledi odredbe i zapo-vjedi Njegovu.

Čovjek je došao na svijet sa jed-nim visokim zadatkom da u sebi raz-vije sve one savršene vrline pomog-kojih će čovjek postignuti onaj cilj koji mu je Allah u zemaljskom živo-tu postavio. Čovjek mora naslijediti da tome svome cilju i smelati udo-volji. Čovjek je došao na svijet, da gospodari svim dobrima zemaljskim. Bog kaže da ga je učinio gospodarom zemlje i da mu je prema darovanim sposobnostima odredio i polazaj u ljudskoj zajednici da bi se tako mo-glo pokazati prave sposobnosti ljudi pa prema radu da budu i nagradni ili kažnjeni. Bog kaže da on one koji se ogriješe o Njegove zakone strogo i brzo kažnjava, ali oni koji budu čini-li dobra djela, osjetke blagodati Njegove velike nedostižne milosti, pa će im i slučajni grijesi ako ih bu-du učinili biti oprosteni.

Dakle, zadatka Muslimana u živo-tu je velik i odgovoran. Vrleći taj zadatak čovjek čini dobro samom se bi, omogući sebi da bude do sreća i blagostanje. Sve odobne svi pro-pisi koji nam Isam postavlja služe samo jednom visokom cilju, a taj je da se čovjek uzdigne do one istinske visine na kojoj mora, po odredbi i volji Božjoj — gospodar zemlje os-tati. Sve to odredbe služe jedino do-vođenju, a sve što nam Allah nare-đuje, ne naređuje nam da radi Sobe što bi to Njemu trebalo, nego samo radi nas. Koliko li veličine u ovim od-redbama Božijim kojima On hoće iz-nesti velike milosti da nas udiigne do jedne velike i samrjezne visine, i da nas usreći i spasi i u zemaljskom i u zagrobnom životu. Musliman mo-ra biti svjestan te veličine Islama, mora sve svoje snage upotrijebiti u pravcu, da postigne sve ono što od Njega Isam traži, a to je potpun sreću i blagostanje i vječno spaseње.

Da to sve poistignemo moramo se sdušno obratiti Sveomogućem Allahu i rađati onako kako to On naređuje i zapovijeda, postignuti Njegovo za-dovoljstvo. On nas je podario sa svima sposobnostima i počuo nas da ga sva-ki pojedinac treba da svoja djela iskaže. Rekao je u Kur'anu da svoj go-spodar zemlje, a to samo zato što je obdaren svim snagama sa kojima on to gospodstvo može vršiti. Musli-man mora biti svjestan da će njego-va djela donijeti mu dobro ili zlo, da će se vjerovatno dogoditi da njegovo de-lo ili kažnjen. Kur'an kaže, da neće biti niko odgovoran za tuđe stvari, prema tome, niko ne može okupiti grijecha jednog čovjeka. Čovjek svo-jim radom okupljuje svoje grijehe i zasluži nagradu, njegov rad osi-gurava mu sreću zemaljsku i blažen-stvo vječno.

Musliman mora biti svjestan veli-čine svoje vjere koju sledi, mora biti ponosan na to da mu je Milost Božija podarila sve što mu je potreb-no da osigura i obezbijedi svoju are-u i savršenu sreću vjerske zajedni-ce, koju mu Kur'an stavlja u zadatak. Musliman mora biti svjestan da ga njegov rad može samo usrećiti ili u-nesrećiti, i zato treba nastojati da sve svoje umne i tjelesne snage upu-ti onim pravcem kako ga to vjerno savjetuje i savjetuje vjerski Isam ud-ći. Trebamo shvatiti ovaj visoki cilj i težiti da dodemo do njega, is-punjavajući najsvajnije svoje duž-nosti koje nam vjera postavi.

Jedna anomalija

Materijalno stanje naših vjerskih službenika, a naročito imama je više nego očajno. Pa to bi se još nekako moglo shvatiti kod onih imama, koji vrie u časnu dužnost po džamijama, koji imaju slabe prihode, ali to je za svaku osudu kod džamija koje imaju svoje bogate prihode iz kojih se može imati pristojno honorarij. Jedan eklatantan primjer je imam i hatib Gazi Husev begove džamije, koji je još sujedno poznat i kao najbolji ha-tib i najbolji naš harrja. Gazi Husev-begov je vakuf u mogućnosti da pri-stojno honorira svoga hatiba i ima-ma, jer faktički je žalošno da je taj hatib plaćen sa par stotina dinara za vriedne te časte dužnosti. Može li to podmiriti potrebe jednog čovjeka sa brojnom porodicom. Osim toga to je nasa najveća džamija, pa hatib i imam mora dobiti sedativu iz taj pola-zi. Prema tome zar se tome imam-u mogu praviti neke zamjerke kad mu se ne da ni mogućnosti da apstrahira-jući sve drugo posveti se jedino taj svojoj dužnosti. Istina mjerodav-ni će odgovoriti da se tu postupa po vakufu i da se u plaću određuje po-ma važni, ali onda su dužni dati od-govor, da li se oni svugdje pridra-žuju propis vakfije, kad mi jasno vidimo, da su ti propisi vakfije pot-puno prekršeni, jer prema vakfiji se prihode ne trese. Priznati su mora-da ti prihodi, koji pripadaju džamiji idu u korisne prosvjetne svrhe za koje je dužna da doprinosi čitava zajednica, a ne samo vakuf velikog vakifa Gazi Husev-begova. Uglavnom je su primjer sugradana drugih vjera, koji svoje vjerske službenike na latskatnim mje-stima pristojno honoriraju i odaju im dužni priznanje.

Naši odgovorni vjersko-vakufski faktori neće da s tim mnogo glavu razbijaju. Znamo za jedan slučaj ka-d je jedan imam sa bijednom plaćom od 70—80 dinara, imao jednog visokog vjerskog funkcionera da mu se «plat» povisi, da je dobija sedam-šest puta više, da 50 dinara naći imamo. Zar ne, faktički dobro shvaćena dužnost, kako treba pomagati slabe. Dakle plaća jednog imama može biti mjesечно par desetaka dinara i za to nikoga briga ne mući, ali tre-ba za sjednicu od 2—3 sata plaćati honorar po 50 dinara. I ako su ti koji su te honorare primali, morali po svojoj službenoj dužnosti na te sjednice dolaziti. Pravdnost i obzir prema ovim službenicima koji vrie jedan teak i obvezatan posao, traži i zahtjeva da se njihovo stanje po-pravi, jer sa malo volje za to se može naći i mogućnosti.

Čitava nasa vakufska ustanova ima jedan i jedini cilj, da vjerski služ-benici i imami i da čitavim, koji vrie vrše te dužnosti omogući da savjeno izvršavaju povjerene dužnosti. Pred-postavimo materijalni polazaj te ve-ćine naših vjerskih službenika na ko-jiima zapravo i počiva čitav taj vjerski život, pa ćemo doći do poraznih rezultata. Uzmimo samo jedno polje rada na kome djeluju ti naši siromaš-ni, ali poštivni vjerski službenici. Pogledajmo u budžet naše centr. vakufske uprave, pa ćemo vidjeti jedan anomaliju, koja nas mora prestraviti. Svi vjerodržitelji na području Ulema-

rediliša u Sarajevu ne dobivaju ni pola milijuna dinara za svoj ogromni trud poučavajući desetine hiljada na-ših dječice u osnovne elemente vjere. I ti vjerodržitelji, ti poštivni i marljivci počivaju na stotine i njih-ovo se rad ima honorisati iz te fak-tički neznatne sume. Dakle za hore-rare svih vjerodržitelja nema ni pola milijuna dinara.

Naglasili smo da je upravo prekor-no stanje naših sitnih vjerskih služ-benika. Ne velimo da bi oni mogli biti ručificati, ali bi ipak moglo biti mnogo bolje, kad bi se vakufskim do-brima upravljalo na malo racional-niji način. Ako pogledamo kako se gospodari vakufskim dobrima, mora-mo doći do zaključaka da u upravi-lju sa tim dobrima ima vrlo malo stručnosti. Personal se u vakufskim imenjcima u ovim nekoliko po-gleda u velikom broju urevačo, ređa troši veliki dio vakufskih sredstava, što uopće ne odgovara principima racionalnog ekonomisanja, birokrati-zam se zacurio i velik dio prihoda va-kufskih, koji bi normalnim i racional-nim poslovanjem u ovim sredstvima u čitav vakufski kulturne potrebe, ide i troši se u personalne izdatke vakuf-skih upravnih vlasti. Treba samo ba-citi pogled na budžet naše centralne vakufske uprave pa ćemo vidjeti da tu nema normalnog gazdovanja, pa makar se i reklo da je to nadorna vlast za čitavu Bosnu i Hercegovinu. Ili pogledajmo rad u Vakufskom po-jerenstvu u Sarajevu. Tamo se broj osoba arazmjerno povećao. Ali va-kufski prihodi, ako se nisu umanjili, sigurno se nisu mnogo sveli. Prigo-vorimo se: pa dokinuti su muntevili i taj personalni plać sa je onog dijela prihoda, koji se po vakfijama pripa-da munteviljama, ali i to ne odgova-ra stanju stvari.

Pustimo sad te birokratski uređene urede naše vakufske uprave. Oni su faktički bolna rana. To je zbilja je jedna anomalija da jedna vjersko-vakufska uprava bude plaćena bol-je nego možda nekoliko imama ili muslima. Mora se priznati da jedna valjana sila mora biti i pristojno plaćena, ali ona svojim radom mora do-nositi, i odgovarajući ekvivalent. Rad jednog muslima ili imama nije bezvrijedan, ali ako se gleda u rad vakufskog činovnika, šta više, on je sa stanoviska za kojeg vakuf djeluje i mnogo važniji, zato i ovaj zasluži da bude materijalno obezbjeđen.

Ne može se podcijenjavati rad tih vakufskih činovnika, jer mera se pri-znati da među njima ima i spremnih sila. Uspjeh rada kancelarij uprave od upravnih organa po čijem se nad-zorom čitav taj rad i odvija. Ako su upravni činovnici i nadzorni organi umješni, ako imaju vještine da orga-nizuju rad i da daju direktivu onda se bezuslovno poslovi moraju povoli-je. Uspjeh rada kancelarij uprave, ali ako razmotrimo rad tih upravnih organa moramo doći do negativnih zaključaka, jer vidimo da baš ti vjerski službenici imaju dosta stručnosti — pa i ako su imali možda dobru volju — alaboh poslušiti interesima vakufa, pa što više ti su interesi i teško povri-jeđeni.

Glavni upravni organ koji u glavnom daje inicijativu u čitavom vakuf-skom poslovanju ili upravni odbor vakufskog vijeća ili tačnije njegov

alijedi i t. d. Islam je sveopće vjera, koju je Bog poslao da sve ljude okupi. Ona nam ne nameće ništa da vjerujemo što sdravo osjećanje ne može nam biti privlačno. Bog prezire i ne dopušta nikakvih raznih i narodnih privilegija. Nareduje nam se, da je dužnost slušati glas naroda i увазавати njegovo mišljenje, te se nije nužno obračunati. U tom pravcu Božji Poslanik kaže: «Mo muslimani! budu vidili da je dobro i lijepo, pa to je dobro. Kako se može onako shvatiti, da vjera se ovako visokim principima može ograničiti hilafetstva vlast u jednoj porodici ili plemenu, ali ne u jednom i raznim pravcima djetuće, i može da izabere svaki trag jednome plemenu ili porodici kao što nam to historija pokazuje. Je li moguće, da polovaj hilafeta danas zauzima neko od Kurejševica, kad znadem u kakvim kulturnim prilikama djetuće i nas više ostaci Kurejševica, koji su daleko od nauke i svega, što život pokreće.

Kuran izričito ističe da narodni podlijebu promjenama i da narod koji se danas uzdiže stradaće se početi padati, pa u Kurejševima ne mogu biti nikakvi izuzetaci između ostalih naroda. Može li se onda shvatiti da jedna sveopća vjera, koja je objavljena da poveže sve narode i sve rase ljudske i učiniti hilafet ovisnim o principima koji ni u kom slučaju ne mogu ograničiti svoje stajalište kao što i to slučaju vezanja hilafeta za Kurejševce.

Ponavljamo što smo ranije rekli ako je ovaj hadis valjan onda spada u neka naša nagodjavanja, inače se obzirom na kuranske izjave po ovom pitanju drukcije ne može shvatiti.

Izbor zamjenika Božjeg Poslanika kao je kao dužnost na sve muslimane da nebi izabiru vođu između sebe ko ga budu htjeli.

Poslo se Božji Poslanik preneo u vijednost isključiv na se Enšariku kod Saad bin Ubadeh, koji je bio njihov poglavica i reki su mu da je Božji Poslanik preneo u vjernost. Saad je rekao svome sinu Kajsu da ne može radi bolesti slušati što svijet govori nego da im on njegove riječi dostavlja i prevodi.

Saad je govorio, i njegov sin je to isključivom narodu izlagao. Nakon što je zahvalio Bogu između ostaloga je rekao:

O družino enšarski! Vi imate prednost u vjeri i zaslugu za Islam kao nijedno drugo arapsko plemo. Božji Poslanik je otkrio među Svojim suplemenicima (Kurejševcima) oko desetak godina pozivajući ih javno da obobažavaju Sveopćeg Dobročinitelja i da odbace obobaževanje kipova, ali ih je vrlo malo broj vjerovao i primio Islam. Boga mi ni rizi mogli da apriježe Božjeg Poslanika niti da u puzanju Njegovu vjeru, a ni sebe da odbrane, jer je Bog htio da nas nagradi i nadari vrlinama, da nas obdara blagodatima i da vas uputi da vjerujete u Njega. Njegov Poslanik, Poslanik, Bog je vas odredio da branite Njega i Njegove drugove, da označite vjeru i da se borite protiv Njegovih neprijatelja. Vi ste bili Njegove najvjeratiji pristalice i najopasniji protivnici Njegovih neprijatelja. Ali dok nije potpuno pobijedio Božji Riječ. Vi ste pomogli da se učvrsti anaga Božjeg Poslanika i vi ste sa vašim sabljama približili Arape Njemu. Bog ga je rastavio od zemaljskog života a On se u vama zadovoljio i nadostan. Uzimate hilafat i svoje ruke i vežite ga uz se, jer vi na to imate najviše prava i najdostojniji ste da taj polovaj zauzimate.

(Nastavak de se.)

Za naše žene

HAZRETI AISA.

(Nastavak)

U šestom svaku Bukarije u poglavlju Pitanje Kurane, Jusuf bin Malik kaže: Bo sam kod majke pravovjernih Hazreti Aise. Tada joj dođe i pristupi neki čovjek iz Iraka i reče: «Majko pravovjernih hoće li ti

mi pokazati vas Mushaf?» Hazreti Aisa ga upita: «A zašto?» «Htio bih da Kur'an poredam kako treba, jer se uči neporedane.

Hazreti Aisa je tom prilikom dala neke podatke o redu kako su objave stizale i o nekim narodnim stvarima, koje je ona još kao djetete izgovorila se zapamtila. Iza toga je izvadila svoj Mushaf i ovom Iraklji pokazala red ajeta po kome su trebali da se uče.

Onaj ajet o kome je hazreti Aisa narocito govorila i koga je još u djetinstvu izgovorila se zapamtila spadao je u poglavlje »Kamer« (54. poglavlje). Ovo je poglavlje objavljeno u Meku. Kad je ono objavljeno hazreti Aisa je bila već toliko odrasla, da se igrala sa djecom i da ga je mogla zapamtiti, pa prema tome možemo i posebno odrediti njezino doba ako je poistovjetno činjenicu da možemo otprilike odrediti i vrijeme kad je ovo poglavlje objavljeno.

U djelu »Ari Seade« (stranica 1009) gdje se govori o vremenu kad je ovo poglavlje objavljeno kaže se da je objavljeno u prvom godinama poslanstva u Meku. U trećem dijelu istog djela se ovo kaže: Hazreti Muhammed je kurajskim nevjernicima pokazivao znakove i dokaze koji su trebali da ih poveru na pravi put i u ovu se znakovi završili sa jednim velikim čudom, kojim nijesu se mogli protiviti poslanika, raspolovo. Končno nesreće koje su anšale ranije naroda sručila su se i na ove nevjernike. Među Kurejševcima koji su bili sposobni da prime Islam i siljele su tu pravu vjeru, oni su je i primili, a končno odlični i veliki među Kurejševcima koji su ostali bili se obistinilo sve ono što je Božji Poslanik najavljeno da će mekanski pogane stignuti kazna.

Prema autentičnim dokazima ovo je poglavlje moralo biti objavljeno prije bojkota muslimana, koga su mekanski pogani provodili. Prema starom tvrdjenju hazreti Aise ona je tada zapamtila čitav sadržaj toga poglavlja i naučila ga napamet. Ako se uzme kao tačna tvrdnja da je rođena treće godine po poslanstvu hazreti Muhammedovu, kako to neki historičari tvrde, onda bi bilo nemoguće da djete od tri ili četiri godine savršeno zapamti sadržaj i tekst jednog kuranskog ajeta koji je objavljeno svakako prije navršetka osme godine poslanstva. Hazreti Aisa je tada morala bezuvjetno imati osam do deset godina, pa da bi to mogla onako tačno zapamtiti. Ovo mišljenje potvrđuje i još jedna vjerna činjenica. Naime u djelu »El-ikmalu fi esmair-ridzale« se ističe, da je sestra hazreti Aisina Esma živila stotinu godina i da je umrla 73 godine po hidžretu. Esma je bila starija za deset godina od Aise. Duhke kaže Aisa je mogla imati 17 godina u ono doba, te posko je prve godine iza hidžrete prošla u dom Božjeg Poslanika, dolazimo do jedne utvrđene činjenice, da je hazreti Aisi moglo biti sedamnaest godina ili osamnaest, a nikako deset ili jedanaest godina, kako se to neautentično tvrdi.

(Nastavak de se.)

Ja sam muslim

Ja sam muslim hvala Bogu Radujem se i veselim, što s' pomosom reći mogu, Da nada sav Islam volim.

Ko još muslim ne bi bio Kad Islam ljubim tako: I siromah i bogataš U njem oba su jednaka.

Ponosam sam i veselo Što me u njem majka rodi Ali najviše ljubim Islam Što nas pravim putem vodi.

Sve bi za njeg svoje dade: Duše, blago, svoje grudi, Jer u njemu sam vidim sreću i spas svoju ljud.

Mostar, 5.-XII. 1935. Alija Ahmić.

Za našu djecu

Majmuni i krijesnica

Priča se kako su neki majmuni prebivali na nekom brdu, pa su jedne hladne noći kad je vijala strašna vijavica i padala velika kiša, trašili vatra, ali ih nisu mogli naći. Ugledali krijesnicu (vjevnjaka) kako leti u vatri, pa su se svi kao lišće klanjali. Pomisli da je to vatra. Nakupio mnogo drva i nabacaju ih na nju, pa počnu puhati htijeli tako raspiriti vatru, pa da se onda ugriju. U blizini na jednom drvetu je stajala jedina ptica, pa čao je gledala u krijesnicu i majmune. Kad je vidila šta rađe, počne ih zvati i kaže im: »Ne mučite se, jer to što vidite nije vatra. Pošto joj je to oduljilo, odlazi da im priustupi i da im to nabrani. Tada pokazuje majmuni i krijesnici, da pokaže je video što ona hoće da uradi reknje joj: »Ne ispravljaj, što se ne može ispraviti. Drvo, koji se ne može preajeti, nemoj o njeg saoble probati; a drvo koje se ne može savijati nemoj od njega luhiti da savijati praviti, pa ne možeš se u ludu. Ali ga ptica ne htjede poslušati, nego prim. majmunima da im dokaže da krijesnica nije vatra. Ali i tada jedan majmun prihvati, udari s njom o zemlju i ona pogine.

Primka: Trebamo služiti svijetu drugih pametnijih i iskustijih ljudi, koji su u životu mnogo šteta doživjeli i iskusi. Ako sami podemo da radimo nešto, a ne znamo kako ćemo taj posao svršiti i šta nas može o nepoznatom poslu stignuti, onda ćemo lošije nego nepravilno, kojim se nam lietu naučiti. Možemo koživjeti i nesreću, kao i ona luda ptica, koja nije htjela da primi savjet onog čovjeka, što joj je savjetovao, da ne čini ono što se ne može učiniti.

VIJESTI IZ MOSTARA:

Merham Arifaga Bakija.

U četvrtak dan 6. decembra na vešer oko 9 sati izmreša je smrtonosni udarac starosti izmreša Arifaga Bakija. Njegova smrt komezila je pored njegove mnogobrojne porodice od 13-oro djece i sve njegove prijatelje i poznanike. Koliko je bio potpisan vjerno i pobožno se vidjelo na njegovoj džemati, gdje su se okupili svi rođaci i mnogi Mostarci bez razlike na vjeru. I baš kada je avajoj mnogobrojnoj porodici bio najpoborniji, zadefila ga je nagla smrt od kapi.

Ostalojnoj porodici naše iskreno sautešilo a rukomajši: Rahmetullah alejhi, rahmeten vašah.

Primjer sa pohvala.

Priču daš vremena dolao je u Mostar sa velikom masom dječaka dječak ališeti, s Muhametom Hasanbegovićem, svojim radom i olinakim djelovanjem među vjelnicima stahao je priznanje i poštovanje kod svojih protipostavljenih i kod svojih prijateljskih vjelnica. Osim toga u nemome graditahao je olinakim prijatelja i mnogo poglavlja, a olinakim društvu radi je višim, primljen i doživljen.

Kao svake godine, tako i ove na njegovo zauzimanje i inicijativu gospodin Komendant Jadranske Dr. obilasti izdao je naredbo, da se među muslimanima vjelnicima koji se nalaze na teritoriju ove države odozvanj tačno idem i smogri pod nadzorom samih starijeha. Tako isto i ovoga razmazane svi muslimani vjelnici idu u džamiju i održavaju post. Zbog toga je izdan i posebni raspored radi i jela za vjelnice muslimane. Ovo je, moжда, jedinstven primjer kod vojnih imova pa ovaj slučaj i vrijedni rad g. Hasanbegovića ističemo kao primjer za ugled.

M. H. A.

VIJESTI IZ KONJICA:

Otvaranje građanske škole.

Inicijativom nekoliko svrjenih grana pokrenuta je akcija da se otvori građanska škola u Konjicu pošto ebre broj oko 40.000 stanovnika a svi nisu u stanju da se školuju u gradovima. Sakupljeno je 500 potpisa i odlučeno da se predstavlja pred. Nr. Kr. V. Namjesniku Pavlu.

Delegacija sastavljena od g. Muhameda Hadžića, Branka Brbovića, Vladimira Pokrajčića i Junusa Vajzovića krenula je iz Konjica 24. XI. u Beograd ta su predstaviti predai Nr. V. Knezu Pavlu i posjetiti komez ministru prosvjete Štoševića, koji je obacio, da će im se iduće školeke godine otvoriti prvi razred građanske škole.

Inna lillahi.

Na 23. XI. preminula je u 72. godini života Sačira Begtašević udova iza rahm. Salihbegha. Rahmetulija je težila, našeg sugrađanina g. Lutfe Murfića.

Rahmetullahi alejha.

Akcija za pohvalu.

Dva omladina Enver i Enes Hadžići pokrenuli su akciju za skupljanje priloga za podizanje kuće Fatma Šerhanida udove iza Osmana je Polja, koja je u vrlo siromašnom i omladina stanju. Treba istaknuti da naša omladina mnogo radi na podizanju muslimanskog elementa.

Skrizaljka

	Pčelin prolaz
Sat	
Sprava za mjerenje vremena	
Limbo bolesti	
Suprotno od zena	
Titina	
Rijeka u Aziji	
Zivocijna	
Vezu	

Il
Od I-II pripadnici vjere Isama

Sagolji u 30 minuta Samila
Ili razr. g. mozarje

KRIZALJKU u prošlom broju našeg lista riječi je pravilno s. Junos. Sagolji uđ. III. razr. šer. gimn. i time dobio nagradu od tt. Šabanović Edhem.

Tko riječi ovo skrizaljku, za nagradu će dobiti naš list kroz dva mjeseca.

DEZURNE APOTEKE

U nedjelju imaju dežurnu apoteke:

Grospić, kod Katedrale i Drače Alija, Novu Sarajevu.

RIJETKA PRILIKA!

Narodne pjesme Muslimana iz Bosne i Hercegovine

(I. i II. knjiga.)

Sabrao Kosta Herman.

Ovo je jedina i najpotpunija zbirka muslimanskih i junakih nar. pjesama izlaskih do danas. U tim pjesmama o- pisanje je na svoj način historija muslimana ovih krajeva. U njima se is- nove borbe naših predaka za vjeru i domovinu. Baš zato svaka musliman- ska knjiha, treba da ima ovu lijepe zbirku pjesama i da ih čuva kao smet- nost mladim naradžanima.

Moja je namjera da te knjige dopu- u najviše slojeve naroda, te zato sam odlučio da im smislim cijenu za 50 po- sto. Odsuda će se dakle te knjige pro- vijetati i bristati za 10 dinara (prije 100 dinara), povezana u platno za 70 dinara, prije 120 dinara).

U interesu je Vašem kao i Vašega potomstva, da u svojoj kući možete svakome namjerniku, prijatelju i ro- daku pokazati najlijepe naše narodne pjesme. Na tome nam zavidi čitav svijet. Upamtite da je knjiga, a na- rodito knjiga ove vrste naš najbolji prijatelj.

Knjiga se naručuje kod g. Alije Kurtović, Sarajeva, Kralja Petra ul. broj 29.